

У име Оца и Сина Светога Духа!

Данас, браћо и сестре, је празник Сретења Господњег. Велики Господњи празник испуњен силом Божијом и великим значајем за нас људе и за наше спасење. Овај празник има своје корење у дубокој прошлости још у Старом Завету. На двеста и нешто година пре рођења Христовога, цар мисирски Птоламеј Филадельф знао је да Јудеји имају свете књиге које мисирци, египћани, нису имали и пожелео је да их има на своме језику, да их има код себе, да може да их и он чита и проучава. Тражио је од првосвештеника јеврејског да му пошаље учене људе који знају добро и јеврејски и грчки језик, да му преведу те књиге на свој језик. И овај је нашао седамдесет мудрих, паметних, школованих људи и послао их је у Мисир, у Александрију да тамо изврше тај превод Светога Писма и Старога Завета са јеврејског на грчки језик. Тих седамдесет људи су поделили текст Старога Завета шта ће ко да преводи. Међу њима је био и овај Свети праведни Симеон коме је допало да преводи књигу Светог пророка Исаије и он је преводио. Кад је дошао на место где пророк каже: „Ево, девојка ће затруднети и родиће сина“, он је стао и помислио - то не може бити, мора да се нека грешка поткрала - и узе да избрише то и да напише млада жена. Анђео Господњи ухвати га за руку и рече: „Не, не дирај. Преведи као што пише и знај да нећеш смрти видети док не видиш то дете.“ И он је заиста превео онако као што пише, као што је писало како је било у ствари. „Ево, девојка ће зачети и имаће сина и наденуће му име Емануил што значи с нама Бог.“

Живео је старац Симеон дуго и дуго, преко триста година са вером и надом да ће му Господ показати то дете, тог Спаситеља, тога од Дјеве рођенога. И он је преживео око триста година. Када се Господ родио у Витлејему у четрдесети дан по рођењу Његовоме а по закону јеврејском који је Бог дао Јудејима, требало је дете у четрдесети дан да се донесе у храм, да се посвети Богу. И Света Дјева Марија и Јосиф донели су Младенца Христа у четрдесети дан

у храм јерусалимски. А Дух Свети који беше тада на Симеону, он му јави да иде у храм тога дана. И он је дошао, послушан увек Богу и Божијој вољи и ту се десило ово преславно и предивно чудо. Сусрео се старац и Младенац, сусрео се Бог и човек, сусрело се небо и земља. Када је први Симеон осетио да је то дете оно за кога је писало, он Га је узео у своје наручје и изговорио ову дивну молитву која се и дан данас чита сваке вечерње. „Сада отпушташ слугу твога Господе с миром по речи својој, јер видеше очи моје спасење твоје које си припремио пред лицем свих народа. Светлост, да просвећује незнабошце, и славу народа твога Израиља.“ Али поред те молитве Свети Симеон праведни показао се и велики пророк. Он се обрати Светој Дјеви Богородици и рече: „Овај лежи“, на младенца показа „да многе обори и подигне у Израиљу. И Он ће бити знак против кога ће се говорити а и теби самој нож ће пробости душу.“ То је рекао праведни Симеон и после тога прешао из овога живота у онај.

А његове речи остале су запамћене, забележене и испуњавају се до дана данашњега. Господ је свакога онога ко се срео са Њим, није га оставио равнодушним. Или га је прихватио или је стао у ред непријатеља Христових. Дакле, постао је знак против кога се и говори и око кога се људи деле. И у оно време док је Господ ходао по земљи, људи су били подељени на оне који су ишли за Господом Христом, који су слушали Његову науку, који су веровали Његовим речима, гледали Његова преславна чудеса и примали то у срце своје. А били су и они који су Га презирали, који су га ружили, који су га називали свакојаким, разним именима, погрдним, чак - у Њему је ђаво - и то су говорили фарисеји тадашњи. Дакле, то што се дешавало тада, дешава се кроз сву историју Цркве Божије, ево, више од две хиљаде година. Увек у свакој генерацији, у сваком народу, у сваком нараштају било је људи који су ишли за Господом Христом, који су веровали у Њега и које је Он уздизао, како и рече Симеон „да многе подигне“. Подигао их је из греха, подигао их је у светост, подигао их је из смрти у живот и са земље на небо. Али је бивало и оних и данас их има нажалост не мали број, оних који у Бога не

верују, који против Господа Христа измишљају разне клевете и ружне ствари, који говоре против Њега, не слушају Његове заповести и њих Господ обара, све оне који нису прихватили Господа Христа. То су они које је Господ Својим доласком оборио и они су нашли своје место тамо, које је припремљено ђаволу и анђелима његовим, нашли су место у паклу огњеноме. Господ Христос и данас, браћо и сестре, по земљи ходи и сусреће се са многима и са многима. И сви ми треба да доживимо своје лично сreteње са Господом Христом, свој лични сусрет са Господом Христом као што је то доживео праведни Симеон.

Шта ја кажем? Па ми смо се сви већ срели се са Господом Христом. Света тајна Крштења, шта је то? То је сусрет са Богомладенцем Христом, сусрет са Господом и Спаситељем нашим. И ми примајући Крштење и ми прихватамо Њега. И онда смо дужни у животу своје да Га слушамо, да идемо за Њим, да вршимо Његове заповести. Свето Причешће, па ми се на сваком Причешћу, ми се не само срећемо са Господом Христом него Га и примамо у себе, сједињујемо се са Њим на најтеснији могући начин и молимо се Њему и трудимо се да живимо по Његовим речима, да би Он нас подигао из греха у безгрешност, из смрти у бесмртност, из овога живота у Живот Вечни. То је поука, браћо и сестре, данашњег светог, предивног празника Сreteња Господњег.

Нека Господ молитвама Свете Богородице, која нам Га је родила, праведног Симеона, који се удостоји да Га узме на своје свете руке, да и нама Господ подари Духа Светога, да и ми познамо, када се сретнемо са Господом Христом, да идемо за Њим у овоме животу да би нас Он одвео у Царство Своје Небеско и тамо даровао Живот Вечни, да и ми тамо са свима светима слаavimo Њега, чудесног Господа са Оцем и Духом Светим на све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник!